

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב ההדרף של אבא

מסרים מהדרף היומי / גליון מס' 29 / פרשת ויצא תשפ"ג

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
☎ 052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דרף ל"ח.

"בתחלה היה משה למד תורה ומשכחה עד שניתנה לו במתנה"

הגמרא השבוע מביאה את דברי ר' יוחנן שבמשך ארבעים הימים ששהה משה במרום, היה לומד את התורה ושוכחה, מאחר שעד לקבלת התורה לא היה בכוח בן אנוש להשיג את התורה, לבסוף ניתנה לו התורה במתנה.

מה צורך היה בכך שמשה ילמד וישכח שוב ושוב, וכי לא מוטב היה לו ניתנה לו התורה מיד?! משייכים רבותינו: אם משה רבינו לא היה לומד ומשכח, לא היה מקבל את התורה במתנה! אם לא עמלים, לא מקבלים!!!

ללמדנו, גם מי שהוא מוגבל מטבעו, יכול לזכות בתורה, ובתנאי שהוא עמל.

בבחרותו התבקש הגאון מפוניבז', ללמוד עם בחור חלש כשרון, בשלב מסוים ביקש להתעלות עוד, על כן הודיע לבחור על הפסקת החברותא. אך בערב מצא את הבחור עומד בבית כנסת ומשיח את ליבו: "רבש"ע, מבטיח אני שאתאמץ בכל כוחי, אך עשה נא שהחברותא לא תתבטל."; כמוכן שהחברותא המשיכה. "כיום", סח הרב כהנמן לימים, "לפני מסירת שיעור אני מעיין קודם בחיבורו של אותו בחור..."

איך זה קשור אלינו?

כולנו חווים קשיים בלימוד התורה, הסוד שלמדנו הוא, כי באם רק נמלא את חובתנו כלפי התורה - נתאמץ ונתגבר על הקשיים - אף היא תמלא חובתה כלפינו, ותינתן לנו במתנה.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דרף ל"ח.

"אין הקב"ה משרה שכירתו אלא על גבור ועשיר וחכם ועניו, וכולן ממשה"

גמרתינו השבוע מלמדת אותנו שבכדי שיוכל האדם לזכות להשראת השכינה עליו להיות גיבור, עשיר, חכם ועניו.

גיבור? עשיר? מה הקשר בין מעלות אלו להשגות רוחניות?

וודאי שלא - מפרש ה'בן יהודע' במתק לשונו- כוונת הגמרא לומר שאדם שהוא גיבור, עשיר וחכם, ולמרות זאת הוא עניו, עליו ראוייה לשרות שכינה.

למידת הענווה מתווסף חן מיוחד, כאשר הנוהג בה הינו אדם העומד ברום המעלה; עשיר, גבור וחכם.

ר' אביש מפרנקפורט, מגאוני דורו, נוהג היה לחזר בעצמו על הפתחים למען עניי עירו. מעשה באורח שנקלע לפרנקפורט ואיבד את ארנקו. בראותו את ה'קבצן' המסתובב בסמוך לו, חשד כי הוא הגנב, ר' אביש כמוכן הכחיש, בתגובה הפליא בו האיש את מכותיו. בשבת, כאשר נכנס האורח לבית הכנסת ראה לתדהמתו את ה'קבצן' המוכה יושב במקומו של רב העיר... בכרכים כושלות צעד לכיוונו לבקש את סליחתו. אך ראהו הרב, קם ופנה אליו בתחינה: "ר' יהודי, אנא האמן לי, בהן צדק שלא ראיתי את ארנקך..."

איך זה קשור אלינו?

גם מי שזכה למעמד גבוה בגלל יכולותיו וכישוריו, אין זה אומר שמעתה יש לדבר אליו בגוף שלישי... אדרבה, זהו הזמן עבורו לרכוש את מדת הענווה.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דרף ל"ו.

"ונמצאו בנות זריזות ובנים שפלים"

הגמרא השבוע עוסקת באדם שביקש לזרוז את ילדיו לעלות לירושלים לרגל, והודיע לילדיו כי הראשון מהם שיגיע לירושלים יזכה להימנות על פסחו. בפועל הקדימו הבנות את הבנים, ומתוך כך - אומרת הגמרא - "נמצאו בנות זריזות ובנים שפלים".

בגמרא מבואר שלמעשה אף הבנים נמנו על פסחו של אביהם, כך שלהכרתו של האיש לא הייתה משמעות מעשית, למרות זאת משבחת הגמרא את זריזותן של הבנות ומגנה את עצלות הבנים. ללמדנו שיש מעלה בזריזות, ללא קשר לתוצאותיה.

תובנה מופלאה שמעתי פעם ממאן דהו שסיפר: עצלן גדול הייתי בבחרותי, בגדי ומצעי היו מגובבים תמיד בערמה על גבי מיטתי... שכני לחדר בשיבה היה ההיפך הגמור; מדי בוקר מיד בקומו היה מסדר את בגדיו ואת מצעיו. פעם שחתי לפניו על מחקר שקראתי וראיתי בו צידוק להתנהגותי, המחקר הוכיח כי הזמן שמשקיעים ה'מסודרים' בסידור חפציהם, עולה על הזמן שמשקיעים העצלנים במציאת חפציהם האבודים... ציפיתי שיהמהם בביטול על אמינותם של מחקרים, ובצדק, אך הוא השיב בתשובה לא צפויה: "יבזבוז הזמן! הזה, הינו מחיר ששווה לי לשלם כדי להיות מסודר".

איך זה קשור אלינו?

הזדרזנו, ואעפ"כ איחרנו? התאמצנו, וללא תוצאות? אין דבר כזה! הרי קנינו בנפשנו קניין נצח זריזות וחריצות, ואין צורך ביותר מזה.